

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2013 r., sygn. akt SDI 36/13

Teza: *Nie stanowi uchybienia o charakterze bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k. rozpoznanie sprawy na rozprawie przed sądem II instancji pod nieobecność należycie usprawiedliwionego niestawiennictwa i wnoszącej o nieprzeprowadzenie rozprawy strony postępowania dyscyplinarnego.*

W postępowaniu odwoławczym przed sądem dyscyplinarnym, w odniesieniu do uczestniczenia w rozprawie obwinionego, w pełni obowiązuje przepis art. 117 § 2 k.p.k. Przepis art. 450 § 3 k.p.k. nie stanowi lex specialis w stosunku do art. 117 § 2 k.p.k.

„Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym uznał, że udział obwinionej w rozprawie odwoławczej nie ma charakteru obowiązkowego, o którym mowa w art. 450 § 1, 2 i 3 k.p.k., a w związku z tym prowadzenie rozprawy pod jej nieobecność nie tylko nie stanowi bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k., ale również jest dopuszczalne ze względu na treść art. 117 § 2 k.p.k. Przepis ten stanowi, że czynności nie przeprowadza się między innymi wtedy, gdy osoba uprawniona nie stawiała się, należycie usprawiedliwiła swoje niestawiennictwo i wniosła o nieprzeprowadzanie czynności bez jej obecności. W art. 117 § 2 k.p.k. in fine stwierdzono nadto, że reguła ta nie znajduje zastosowania wówczas, gdy ustawa stanowi inaczej. Sąd odwoławczy rozstrzygając tę kwestię na rozprawie (...), a później ustosunkowując się do niej w uzasadnieniu orzeczenia (s. 386) uznał, że przepis art. 450 § 3 k.p.k. stwierdzający, że niestawiennictwo należycie zawiadomionych o terminie rozprawy odwoławczej stron nie tamuje rozpoznania sprawy jest właśnie jednym z przypadków, o których mowa w art. 117 § 2 k.p.k. in fine, a więc tych, w których ustawa stanowi inaczej.

Dokonując oceny zasadności zarzutu kasacji obwinionej, na wstępie stwierdzić należy, że rację ma Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym uznając, że rozpoznanie sprawy na rozprawie odwoławczej pod nieobecność należycie usprawiedliwionej i wnoszącej o nieprzeprowadzanie rozprawy obwinionej, nie jest uchybieniem o charakterze bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k.

Takie uchybienie miałoby miejsce tylko wtedy, gdyby udział obwinionej w rozprawie miał charakter obowiązkowy w rozumieniu art. 450 § 2 i 3 k.p.k. i art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k. (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2011 r., III KK 294/10, R-OSN KW z 2011 r., poz. oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2006 r., III KK 361/05, R-OSN KW z 2006 r., poz. 1387) Tak natomiast nie było w sprawie obwinionej M. S., sąd odwoławczy trafnie bowiem wykazał, że obecność obwinionej na rozprawie odwoławczej nie miała charakteru obowiązkowego.”